

ÚJRA ADVENT

Idősebb testvéreink, de már magam is, nem kis nosztalgiával emlékezünk vissza a gyermekkori adventi reggelekre, amikor a csikorgó havon félig álmosan, de mégis lelkesen igyekeztünk a templomba, hogy ott kicsik és nagyok gyertyafény mellett ünnepeljük a rorate szentmisét. Egyes vidékeken gyermekek járták végig a falut, és csengőszóval hívták a

• Advent lelkiületéhez hozzá tartozik az áldozat hozatal; a reggeli alvásomból Istennek ajánlott idő nehéz, de igazi áldozat.

• A korai ébredés és templomlátogatás jelzi, hogy meghallottuk és csatlakoztunk Jézus felhívásához, aki éberségre és virrasztásra hív.

• A kora reggeli ébredés és hajnali szentmise során találkozunk a csenddel és

maga, akinek mindig van ideje ránk. Ő az ajándék, Ő az Üdvözítő, életünk el- és útbaigazítója. Ő az ajándéka a virrasztásunknak, az éberségünknek. Ő, aki eggyé lett velünk a megtestesülés által és sóvárogva várja, hogy betölthessen szeretetével és örömeivel!

Induljunk hát, és éljük át ismét a rorate-szentmisék lélekemelő voltát!

Tóth László plébános

szentmisére a híveket... Szép emlékek? Nosztalgia?... Nem szükséges, hogy az maradjon, amikor ez az élmény minden évben ismét átélhető, megtapasztalható. Igaz, nincsenek csengővel hívogató gyermekek, de hív a hajnali harangszó, hív az Egyház és a helyi egyházközség, jöjj készülj, virrassz, várakozz velünk Üdvözítőnk születésnapjára. Énekeljük, imádkozzuk együtt a latin miseének kezdő sorait: „Rorate coeli de super et nubes pluuant iustum!” – „Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és ti, felhők, hullassátok az Igazat! Nyíljék meg a föld és teremje az Üdvözítőt, és sarjadjon vele szabadulás is.” (Izajás 45,8)

Az alábbiakban megpróbáltam összegyűjteni, és szeretettel osztom meg a teljesség igénye nélkül, azokat a szempontokat és (nem csak vallásos) érveket, amelyek ösztönözhetnek bennünket arra, hogy vállaljuk a hajnali szentmisék áldozatát:

• Advent a karácsonyi készüllet ideje; a szentmisék látogatásánál, a közös imádságnál, a rendszeres szentáldozásnál van e szebb készüllet?

a sötétben derengő fénnel, amelyek mind segítenek bennünket a benső lelki utunkon előrehaladni.

• A korai kelés meghív bennünket, hogy napunkat időben fejezzük be és segít abban, hogy hamarabb kikapcsoljuk a tv-t, számítógépet, amely ugyancsak lelki hasznunkra lesz.

• Megtapasztaljuk, hogy a szentmisével aznap mennyi időt nyerünk! Napunk hosszabb lesz, és összeszedettebb.

• A készüllet útját nem egyedül járjuk, hanem együtt az adventi idő nagy szentjeivel, együtt mindazokkal, akikkel reggelente együtt tesszük meg az utat a templomba, akikkel együtt imádkozunk, és akikkel együtt fogyasztjuk el a roráték utáni szerény reggelit a plébánián. Amit együtt élünk meg és át, az építi közösségünket, egymásra figyelőbbé tesz.

• Ez évben a templomi adventi kalendáriumunk ablakát reggelente együtt nyitjuk és kíváncsian várjuk, milyen meglepetést rejt számunkra...

Sorolhatnám még az az adventi rorate-misék ajándékait, a legnagyobb ajándék természetesen most is, mint mindig Jézus

Túrmezei Erzsébet:

ELJÖN

Ádvent. Szelídzengésű üzenet.

Eljön! Eljön!

Beteg, a gyógyulásod,
rab, a szabadulásod,
halott, az életed.

Szomorú, most jön az öröm!

Erőtlen, most jön az erő!

Éjbe' járó, hajnalra váró,
fölkel a fény neked.

Zendül az ég,

zendül a föld,

Isten izent:

Eljön! Eljön!

Ádvent! Ádvent!

Ádvent. Dörög rendíthetetlen,
kemény királyi üzenetben.

Eljön. Eljön.

Ha elkerülöd a mosolyban,
elédkerül mint könny, sikoltás.

Ha a bölcsőben meg nem látod,
utadat állja mint koporsó.

Eljön az Első és Utolsó.

Ha mint templom szelíd harangja
nem találhat szíven a hangja,
ágyúk ádáz tüzeiben hallod
ítélni rajtad majd e hangot.

És rombadőlhet minden oltár,
elnémulhat zsolozsma, zsoltár,
háza küszöbén fog megállani...

A munkajában, léha dalban,
vagy az éj titkos csendjében fogod
közelgő lépteit meghallani.

Eljön, eljön! Ki nem kerülheted.

Ha kikerülöd mint kegyelmet,
úgy kell bevárnod mint ítéletet.

Hallod? Hallod?

Mozdul az ég, mozdul a föld,

Isten izent:

Eljön. Eljön.

Ádvent. Ádvent.

FATIMÁBA ZARÁNDOKOLTUNK

„IMÁDKOZZÁTOK MINDEN NAP A RÓZSAFÜZÉRT”

Mit is jelent a zarándoklat hitéletünkben? A zarándoklat a megszokott mindennapi élettel való szakítás jelképe és valósága, hiszen a zarándok átmenetileg „meghal” a mellékes dolgoknak, és elindul a lényeg felé vezető úton. A hívek közösségében megtapasztalhatja Isten létét és jelenlétét. A zarándoklat az imádság iskolája, alkalom az Isten szavának meghallására, lehetőség az elmélyedésre és a lelkigyakorlatra. Tehát hazatérve hitünkben megerősödünk és megújulunk; az átélt lelki élmények és az Istentől kapott kegyelmek erőforrásként támogatnak minket abban, hogy életvezetésünk még szilárdabb legyen a hétköznapijaink során.

Plébániai közösségünkben többet vettünk részt 2017. október 31. és november 5. között a Debreceni-Nyíregyházi Egyházmegye által szervezett fatimai zarándoklaton. Összesen ötvenegyen indultunk útnak különböző debreceni plébániákról. Kiváló lelki vezetőink Dr. Krakomperger Zoltán és Törő András atyák minden erőfeszítést megtettek annak érdekében, hogy buzgón imádkozzunk és elmélkedjünk hitünk igazságain. Lehetőségünk volt szentmiséken részt venni a zarándoklat minden napján, ami szintén a lelki feltöltődésünket segítette elő.

Számomra óriási élmény volt látni, hogy Fatimában erőteljes magyar jelenlét van úgymint Krakóban, ahová másfél évvel ezelőtt zarándokoltunk a Megtestesülés templomból. Ez utóbbi helyen 2004-ben avatták fel a magyar kápolnát Szent István karakelyével az Isteni Irgalmaság-bazilika atemplomában. Fatimában Kondor Lajos, Kardos Illés és Györfy Albert atyáknak köszönhetjük a magyar keresztút és a Szent István-kápolna létrehozását. Kondor Lajos atya a gyermekkorukban elhunyt fatimai pástorgyerekek, Ferenc és Jácinta boldoggá avatási ügyének posztulátora volt. Társaival együtt sokat imádkozott azért, hogy a két látnok boldoggá avatása sikeres legyen, ami beteljesedett 2000-ben. Később 2015-ben Fatimában szobrot avattak Kondor atya tiszteletére, amit a róla elnevezett téren helyeztek el. Nekünk is módunkban állt felkeresni az atya szobrát, amelyet megkoszorúztunk.

Fatimába a világ minden tájáról zarándokolnak hívók, mi is felkerestük a fatimai jelenésekkel kapcsolatos főbb helyszíneket. A magyar engesztelő keresztutat végigjártuk, amelyet az 1956-os magyar

emigránsok összefogásával hoztak létre. Ezután megtekintettük Jácinta, Ferenc és Lúcia szülőházait Aljustrelben, amelyek jelenleg múzeumokként működnek korabeli forrásanyagokkal és tárgyi eszközökkel berendezve. Engemet megfogott az a rendkívüli egyszerűség, ami jellemezte a pástorgyerekek életkörülményeit. A rózsafüzér imádkozását az új bazilika oldalában lévő egyik fedett részben végzik esténként a zarándokok. Mindannyiunk számára különleges élmény volt a rózsafüzér körmeneten való részvétel. Ugyan magyarul nem hangzottak el a titkok, de az ott lévő zarándoktömegben mindenki a saját nyelvén mondta az üdvözlégy imádságot. Mindannyian meggyújtottuk gyertyáinkat és énekeltük a fülbemászó, latin nyelvű Mária éneket. Felemelő érzés volt ott lenni és közösen imádkozni a rózsafüzért különféle nyelveken, ami a katolikus vallás egyetemességét hirdeti számunkra.

Végezetül egy közös kapcsolódási ponttal szeretném zárni írásomat, ami a magyar és a portugál nemzet kultúráját és lelkiségét mélyrehatóan összeköti. Ez pedig nem más, mint a több évszázados Máriatisztelet. Idézem II. János Pál pápa mondatait, amelyeket a portugálokhoz intézett az 1982. évi látogatása során, ami egyaránt ránk, magyarokra is vonatkozik, ha megszívleljük: „*Maradjatok hűségesek, őrizzétek meg a hit, a lelki értékek és az élet iránti tisztelet örökségét, amelyet elődeitektől kaptatok Mária fényében és áldásával. Ez gazdag és jó örökség. És akarjátok, hogy eláruljam a titkát, hogyan tudjátok megőrizni ezt? Egyszerű és tulajdonképpen nem titok: Imádkozzatok, imádkozzatok sokat, imádkozzatok minden nap a rózsafüzért!*”

Tóth Erzsébet

„AHOL AZ IDŐ NEM ELTELIK, HANEM MEGTELIK.”

Az ifjúsági hittan (18-30 év) csoportja, amelynek én is tagja vagyok, számos éve működik. A csoportba egyetemisták, fiatal felnőttek látogatnak el, akik teendőik mellett tartalmas beszélgetésre vágnak, mindennapi és nem mindennapi kérdésekről elmélkednek. És mindezt jó hangulatban. Ezt a csoportot szeretném röviden bemutatni.

2016-ban érkezett hozzánk Törő András atya, aki az alkalmainkat tartja, és nem melleleg csak egy kicsit idősebb nálunk, szinte egy korosztály vagyunk, így különösen jó, hogy vele oszthatjuk meg gondolatainkat, és fordítva. Ezt megelőzően Felföldi László atya, a templom korábbi plébánosa tartotta a hittanokat éjszakába nyúlóan, neki kellett finoman

kitessékelnie minket közel este 11-kor. Az alkalmainkat szerdánként tartjuk, 18 órakor szentmisére megyünk, majd pedig 19 órától kezdjük a hittant. Idén új tematika került bevezetésre: átbeszéljük az aktuális heti vasárnapi evangéliumot (igen, előre készülünk rá) majd pedig a YOUCAT-et, a katolikus egyházifjúsági katekizmusát vesézzük ki. Ez azért fontos, mert tudnunk kell, hogy konkrétan miben is hiszünk, nem elég csak annyit, hogy van Isten, és csókolom! Mivel a legtöbben utoljára bérmezközésre készülve találkoztunk a katekizmussal, az pedig régen volt,

vagy akár még nem is találkoztunk ezzel, ezért különösen fontos egy kis frissítés és megismerés ilyen téren is. „Tudnotok kell, miben hisztek. Olyan pontosan kell ismernetek hiteteket, mint egy IT-szakértő ismeri a számítógép működését. Annyira tisztában kell vele lennetek, mint egy jó zenész előadott darabjával.” /XVI. Benedek pápa/

Az „elméleti” rész után következik a kötetlenebb, lazább beszélgetés, és sor kerül egy közös vacsorára is. Ilyenkor megbeszéljük, hogy kivel mi újság, ki hogy van. Ha egy mondatban kellene összefoglalni, hogy miért is jó ehhez a közösséghez tartozni, azt mondanám, ez az a hely, ahol az idő nem eltelik, hanem megtelik. Mi, fiatalok mindnyájan vágyunk arra, hogy tartozzunk valahová. Bátran mondom, ide, ahol a kereszténység életszerű, igazán jó tartozni.

És hogy én, személy szerint mit szeretek a csoportban? Szeretem azt, hogy elmélyülhetek jobban a hitéletemben,

illetve azt is, hogy a csoport tagjai összetartóak, de ugyanakkor nyitottak, befogadóak az újonnan érkezők felé. A közös hittannak köszönhetően egy baráti társaság alakult ki, összetartunk, szoktunk külön is programokat szervezni, a szerdai alkalmaktól függetlenül.

Nyáron Füzérradványban voltunk pár napot kirándulni, most ősz végén Nyírbátorba megyünk egy kis elcsendesedésre, adventre való készülésre. És persze ott voltak a csütörtöki Játsszóház-projektek is, amire rendszeresen jártunk páran az előző félévben. A Szólj be a papnak! kezdeményezés első alkalmára is közösen mentünk el, utána pedig ott ragadtunk, mert éreztük, hogy hiánypótló kezdeményezés.

Aki kedvet kapott csatlakozni, vagy csak keresgél, nagyon szívesen hívjuk és várjuk szerda esténként a csoportunkba!

Batta Ágnes

ORSZÁGOS ULTREYA NOVEMBER 4-ÉN DEBRECENBEN

„Gyertek hozzám mindnyájan...” (Mt 11,28)

A Magyarországi Cursillo Mozgalom VI. országos találkozót, ultreyat rendezett több mint hatszáz fő részvételével 2017. november 4-én, Debrecenben, a Szent Anna-székesegyházban. A találkozón részt vett többek között dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök, a mozgalom országos lelkivezetője, Fabók Ildikó, világi vezető, Felföldi László püspöki helynök, Linzenbold József plébános, Debrecen-Nyíregyházi egyházmegyei lelkivezetője, cursillós hétvégéket vezető papok, munkatársak, cursillisták.

Dr. Székely János, megyéspüspök, a Magyarországi Cursillo lelki vezetője előadásában a cursillo jelenlétéről beszélt

„A Cursillo de Cristiandad elnevezés jelentése: a kereszténység rövid tanfolyama. Jelenleg az élet zárándoklatára készít fel, megpróbál hiteles kereszténnyé és apostollá tenni. A Cursillo

mára mind az öt kontinensen elterjedt: Magyarországon 1989-ben tartották az első cursillót, azóta több tízezer végezték már el. A cursillo nagyon sok gyümölcsöt termett egyének életében, megújult házasságokban és családokban, egyházközségekben és az egész társadalom számára is. A cursillo módszerének jellemzői a barátság, a természetesség, az őszinteség és a belső tűz. A cursillóban a résztvevő találkozik önmagával, Istennel és az embertársaival. Egy hármastalálkozást él át. A cursillo általában fellelkesíti, megrendí-

ti, erővel tölti el a résztvevőket. Sokan egy életre szóló fordulatot tapasztalnak meg. Gyakran a cursillo által fontos barátságok szövődnek, új közösségek születnek.” (Dr. Székely János püspök)

Ezt követően meghirdette az apostolság évét és az apostoli munka fontosságára világított rá. A főpásztor az apostolkodást a háromlábú suszterszékhez hasonlította. Az egyik láb a jámborság, az istenszeretet, mint forrás, a második a tanulás, a szellem megtöltése, a harmadik pedig az apostoli tett, a szeretet üzenetének tettekkel való átadása. Bármelyik láb hiányában a kereszténységünk hiteltelen, a suszterszék felborul. Ez után tanúságtételek következtek.

Egyházmegyéinkből három igazán hiteles, a cursilloban munkatársként dolgozó testvérünk osztotta meg velünk hogyan kerültek „kapcsolatba” Istennel, hogyan változtatta meg életüket a cursillo. A szentmisét Dr. Székely János püspök celebrálta, a cursillós papok concelebráltak. A finom ebéd után a kiscsoportos megbeszélé-

sen beszélgettünk a következő kérdésekre összpontosítva. Tudok-e barátkozni? Barátságos embernek tartom-e magam? Kivel szeretném Jézust megismertetni az elkövetkezendő időben?

Majd újra a templomban gyűltünk össze, ahol minden Egyházmegye képviselője beszámolt a cursilloban megélt eddigi sikereikről és gondjaikról.

Ez a felemelő, és sok lelki élményt jelentő nap Linzenbold József atya áldásával zárult.

MÉ

SZÓLJ BE A PAPNAK!

A megszokások rabjaivá vált, elkényelmesedett keresztény életünk sokszor minden, csak nem tanúságtétel. Várjuk, hogy a világ végre megtérjen, felismerje az Igazat, mi pedig még csak ki sem tesszük a lábunkat a templomból. Nos, ilyen és hasonló gondolatokkal küzdő fiatalokból verődött össze egy maréknyi csapat, akik a Szólj Be a Papnak! kezdeményezésével szeretnék befogadhatóbbá tenni magát

Berecz Pétert, a főszervező ötletgazdát:

„Van pár barátom, egyházi körökből, akikkel csendes hétvégékre jártunk felüdülni, lélekben töltekezni. Egy ilyen alkalommal fogalmazódott meg bennünk, hogy mindez nagyon jó nekünk, de mit tehetünk azért, hogy mások is épülhes-

SZÓLJ BE A PAPNAK

Jézust a mai emberek számára. De honnan is indult el ez a kezdeményezés, melyben a plébánia ifjúsági csoportjának jó néhány tagja is tevékenykedik? Erről kérdeztük

senek? Így tulajdonképpen egy baráti beszélgetés alkalmával jött az ötlet, hogy nem hívó embereket kellene valahogy megszólítani.”

ESPERESI TANÁCSKOZÁS A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIÁN

A Megtestesülés Plébánia adott otthont a Bihari Főesperesség debreceni és berettyóújfalui esperesi kerületei összevont őszi gyűlésének november 15-én, szerdán. A Palánki Ferenc megyéspüspök főcelebrálásával bemutatott szentmisét követően tanácskozássra gyűlt össze a kerületek papsága, akik az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra történő felkészülés feladatait vitatták meg, melynek házigazdája 2020 szeptemberében Budapest lesz.

Törő András püspöki titkár, a kongresszus szervező bizottságába kinevezett egyházmegyei kapcsolattartó tartott előadást a kongresszus múltjáról, azok pasztorális és lelki oldaláról, valamint a felkészülés folyamatáról, a programokhoz kapcsolódás lehetőségeiről.

-PE-

A baráti beszélgetés után Berecz Péter felkeresett egy katolikus papot, egy evangélikus és egy református lelkészt, majd 2017 februárjában megszerveztük az első vitaestet egy belvárosi sörözőben, amit azóta minden hónapban megrendezünk. Ezeken az alkalmakon egy-egy témát járunk körbe (pl. gazda(g)ság, politika, pénz, függőségek, szex, halál előtti és utáni élet, kereszténység és más vallások, homoszexualitás, lombikprogram), ahol a közönség tagjai tabuk nélkül kérdezhetnek a jelenlévő papoktól és lelkészekről. A kellően figyelemfelhívó és hívogató, talán provokatív kezdeményezés mára beváltotta a hozzá fűzött ígéreteket, és a vitaesteken kívül részt vettünk fesztiválokon, börtönmisszióban, illetve jótékony tevékenységekben is.

A kezdeményezés célja tehát egyfajta „kocsmai evangelizáció”, hogy alkalmat adjanak főleg olyanok számára, akik nem járnak templomba és egyházi közösségekbe, hogy a saját életük nagy kérdései kapcsán megismerkedhessenek a hagyományos, bevett egyházak képviselőinek álláspontjával, és találkozzanak a hittel, Jézus Krisztus üzenetével. A rendezvények egyszerre szolgálják a hitéleti ismeretterjesztést és a vitakultúra fejlesztését, valamint fórumot biztosítanak a legaktuálisabb társadalmi kérdések széleskörű, interaktív megvitatásának.

Az önkéntes csapatunk szeretné megmutatni, hogy mi, keresztények igenis életképes, megszólítható, nem pedig a mai világ által beskatulyázott esetlen emberek vagyunk.

Aktuális információkkal folyamatosan jelen vagyunk a facebook.com/szoljbeapapnak, valamint a szoljbeapapnak.blog.hu oldalakon, amelyeket szeretettel ajánlunk mindenki figyelmébe!

Szólj Be a Papnak!
önkéntes csapata

**A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA
HÍR HARANG KIADVÁNYA.** Kiadja a
Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032
Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.)
Felelős kiadó: Tóth László **Szerkesztette:** Rácz Jánosné
Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com •
Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Tóth László,
Tel.: 30/627-22-30, E-mail: laciatty@gmail.com
Tel.: 52/535-735 e-mail: megtestesulesiroda@gmail.com
Honlap: <http://megtestesules.info>